

نگاهی به مراسم چهلمین سالگرد حماسه سیاهکل

کبیر توخی (2011/2/9)

به تاریخ ۵ فروردین ۲۰۱۱، به مناسبت بزرگداشت از **چهلمین سالگرد حماسه سیاهکل** مراسم پر شکوه و با شأن و شوکت در تورنتو برگزار گردید. دست اندرکاران این مراسم، چریکهای فدایی خلق ایران بودند، که با قبول زحمات زیاد و تلاش های درخور ستایش، چنین محفل با ابهت و افتخار آفرین را [که در آن حدود **۸۰۰ نفر** از علاقمندان و هواداران چریک های فدایی خلق ایران به طور اعم و رفیق **اشرف دهقانی** به طور اخص اشتراک ورزیده بودند]؛ سر براه کردند.

علاقمندان این محفل خجسته و برجسته، ازدو سه هفته پیش اطلاع یافته بودند که نماد مقاومت و مبارزه ایران (رفیق **اشرف دهقانی**) در این محفل حضور بهم رسانده صحبت خواهد نمود. از این رو به انتظار روز برگزاری مراسم و سخنرانی رفیق **اشرف** بودند. سر انجام چنین روزی فرا رسید و دوستداران چریک های فدایی خلق ایران، و سایر رزمندگان و قلم به دستان ایرانی که به آرزوی سرنگونی رژیم اسلامی وابسته به امپریالیزم می باشند، در هوای بسیار سرد - در حالیکه برف سنگین به شدت می بارید - با چهره های بشاش از شهر های دور و نزدیک به محل برگزاری مراسم که حدود ۲۰ کیلو متر از مرکز شهر تورنتو فاصله دارد؛ رسیدند.

تعدادی از دوستداران گرانقدر افغانی چریک های فدایی خلق ایران، از میان آقای بشیر نبی، آقای عبدال رسول و گزارشگر پورتال «افغانستان آزاد آزاد افغانستان»، نیز به خاطر اشتراک در این مراسم مجلل، به ویژه دیدن رفیق **اشرف دهقانی** از نزدیک، در داخل تالار بزرگ و پرشکوه دیده می شدند. این عزیزان بی صبرانه منتظر برآمد رفیق اشرف و سخنرانی وی بودند. شمار دیگری از افغان های مقیم تورنتو نیز در تالار حضور داشتند که به خاطر ازدحام مدعوین، نتوانستیم با آنها در تماس شوم.

رفقای فدایی از **رحیمه توخی** - به خاطر اشتراک در این مراسم - دعوت نموده بودند تا در رابطه با **جنبش سیاهکل** سخنرانی نموده و یکی از سروده هایش را برای حضار دکلمه نماید. به خاطر مشکل صحنه رحیمه، خانمی از هواداران چریک های فدایی حاضر شد با کمال میل نوشته و سروده وی را برای حضار بخواند

عکس های بزرگ از شهدای فدایی در دیوار های تالار نصب شده بود. همینطور **شعار های مرگ بر جمهوری اسلامی** بر فرار دیوار های تالار دیده می شد.

این قلم در مدت ۱۷ سالی که در تورنتو اقامت دارد، مراسمی با این همه ابهت و مهابت، با این همه هیجان و شور و شادی ندیده بود. سایر مبارزین و دوستداران آزادی ایران - از چنگ مزدوران

امپریالیزم - که از اروپا و امریکا برای اشتراک در این مراسم اشتراک نموده بودند ، نیز بر چنین دید تأکید می ورزیدند.

آخر انگیزه این همه شور و شغف ، هلهله و شادمانی ؛ این همه ابهت و بهجت ؛ این همه شکوه و جلال در این مراسم از کجا منشأ و مایه گرفته بود .

از بزرگی تالار و شمار قابل توجه ایرانی های مبارز که بر چوکی (صندلی) ها نشسته بودند ؟
از شعار های رنگین و پر محتوا و تابلوی های بزرگ آونگ شده بر دیوار های بلند تالار ؟
از سرگذشت ماهی های کوچولو که بستر یخ بسته و منجمد مبارزه توده های مردم را گرمای پر جوش و خروش بخشیدند ؟

از مقاومت و تحمل جوانان فدایی که به چنگال عفریت افتادند و در زیر شکنجه های سیستماتیک دژخیمان آموزش دیده ساواک اجازه ندادند ؛ حتی ابر سیاه اعتراف و اقرار از فضای ذهن شریف شان عبور نامیمون و مذلت آفرین نماید ؟

از تصاویر رنگی جوانان فدایی که در مبارزه مسلحانه با ساواک به خاک غلتیدند و با خون پاک شان ، دانه و ساقه و شکوفه انقلاب توده های ستمدیده و اسیر ایران را رنگین و معطر و بارور ساختند ؟
از نظم قابل تحسین ای که تمام مدعوین با حضور گرم شان در حفظ آن سعی مهربانانه نمودند و خیال مزاحمت یک دو تن عنصر ناباب در این محفل پرشگوه نمی توانست انعکاس یابد ؛

و یا از حضور نیرو آفرین نماد مقاومت و مبارز ایران ، رفیق اشرف دهقانی (که "حماسه مقاومت" اش را نسل برومند ایران در زیر درفش گلگون انقلاب سوسیالیستی به مطالعه خواهند نشست ؟
و یا از نیروی رزم رزمندگان دلیر منصوب به تمام جریانات سیاسی که توسط ساواک شاه اجیر شده و آخوندکان مزدور و شرف باخته ، شکنجه و با اعدام های دسته جمعی از بین رفتند ؟
و یا از مبارزات خونین مردم به پاخاسته ایران که با خشم بهمن آسای شان کاخ های ظلم و بیداد آدمکشان رژیم ستم شاهی و رژیم بویناک اسلامی و باداران خون آشام امپریالیست شان را به لزره در آورد ؟

تمام اجزای متشکله روند کار و پیکار خلقهای یک سرزمین گاهی در وجود یک تن از فرزندان مبارزش ، زمانی در وجود فرزند دیگرش ؛ متبلور میشود .

بلی ، در شام همان روز ، و در همان تالار ؛ تمام اجزای متشکله روند مبارزه خلق های دلیر و به پا خاسته ایران ، در وجود یکی از فرزندان صادق و با شهامت ، ساده و شکسته ، بی پیراهه و فروتنش ؛ یعنی اشرف دهقانی تبلور کرد . رفیق اشرف با غرور کمونیستی و استواری یک شیر زن و با فروتنی و خمیده گی یک درخت پربار ؛ در برابر فرزندان ایران زمین قرار گرفت . جمعیت با هیجان و شور انقلابی به پا خاسته در حالی که دست های شان را بلند نگهداشته بودند ، تا چند دقیقه برای همرمزمرانقدر شان اشرف دهقانی - این کمونیست تسلیم ناپذیر و شناخته شده در سطح حلقات سیاسی جهان - کف زدند و با شور و شغف ابراز احساسات نمودند .

رفیق دهقانی سخنرانی خود را با توجه به فراز های از پیش اعلام شده ؛ آغاز کرد . بعد از پایان سخنرانی که حدود یک ساعت و ده دقیقه را احتوا نمود ، حاضرین بار دیگر به کف زدن های ممتد از ایشان استقبال و قدردانی نمودند . در چندین دقیقه تفریح ، حاضرین از تالار خارج شده با همدیگر به احوالپرسی و گفت و گو پرداختند .

چند میز کتاب از جانب احزاب و گروه های سیاسی در دهلیز گذاشته شده بود که بر روی هر کدام ، کتب ، مجلات و سایر نشرات چاپ شده ، جلب توجه می کرد . بر روی سه میز متصل بهم ، شمار زیاد کتاب های چاپ شده از چریک های فدایی خلق توجه بیننده را به خود معطوف میکرد . بعد از پایان تفریح به جز عده ای ، اکثریت حاضرین برای دنبال نمودن بقیه برنامه به تالار برگشتند و بر صندلی های خود نشسته ؛ منتظر ادامه برنامه شدند .

مجری برنامه اعلام داشت : " نگاشته و سروده ای از **رحیمه توخی شاعر افغان** توسط خانمی از هواداران چریک های فدایی خلق قرائت می شود "

متن نوشته و سروده ای رحیمه توخی :

« حاضرین گرامی ، درود بر شما !

درست چهل (۴۰) سال پیش ، تعدادی از فرزندان باشهامت مردم آزادی دوست ایران در شمال کشورشان ، در سیاهکل ، با حمله مسلحانه به پاسگاه ژاندارمری آن ناحیه دست زدند . این عاشقان آزادی ، با چنین حمله ای تاریخی ، نه تنها محیط مختنق ایران ؛ بلکه اجتماع سیاسی بسیاری از کشور های همجوار را هم دچار تکان هایی نمودند .

در دایره همین تکان ، در ذهن روشنفکران افغانستان [که با این اعتقاد بودند که انقلاب کار توده هاست] ، فکر پژوهش و تجسس باز هم بیشتر در زمینه تدارک برای به میدان کشیدن مردم ناراض - برای از جا کندن ریشه قدرت ظاهر شاه فاسد - قوت گرفت . طوری که بعد ها ، در همین رابطه ، در پهلوی آثار کمونیست های نامدار ایران ؛ چون **دوکتور تقی ارانی** ، **خسرو روزبه** ، **احمد قاسمی** ، **دوکتور فروتن** و سایر کمونیست های اندیشمند ؛ دو اثر تئوریک چریک های فدایی خلق ایران (از زنده یادان رفیق **مسعود احمد زاده** ، و **امیر پرویز پویان**) ، به نام های "**مبارزه مسلحانه هم استراتژی هم تاکتیک**" و "**ضرورت مبارزه مسلحانه و رد تئوری بقاء**" مطرح بحث قرار گرفت ؛ همچنان "**حماسه مقاومت**" اثر رفیق **اشرف دهقانی** در بین مبارزان جوان و مَسِن دهه پنجاه کشور ما ، با اشتیاق خاصی ، دست به دست می گشت ، و جر و بحث های پیرامون آن صورت می گرفت ؛ در واقع "**حماسه مقاومت**" کتاب درسی محافل و حوزه های سازمانی طیف چپ انقلابی گردید .

در شرایطی که وحشت از دیکتاتور و ساواک اش بر سراسر ایران سایه افکنده بود ؛ مردم مظلوم و طیف های مبارزاتی گوشه نشین شده بودند ، هیچ گپ و سخنی جز ("**حرکت مُرد در این وادی خاموش و سیاه**") برای گفتن نداشتند . در چنین جو اختناق بود که **خلق های آزادی دوست ایران**

نمای از تمرد و خیزش ، شورش و قیام اش را در وجود فرزندان سلاح بدست اش ، در سیاهکل ؛ به میدان کشید . و به مبارزان و مشتاقان سرنگونی رژیم های فاسد ، وابسته و دست نشانده که در ایران و منطقه دچار درجازه گی مبارزاتی شده بودند ، تفهیم نمود که امپریالیزم و ارتجاع - با آنکه به گفته ی "توده ای" های رویزیونیست ، "دندان اتمی" دارد - ببر کاغذی بی بیش نیست .

این روزی خجسته ، که در کتیبه خار آئین تاریخ پرافتخار خلق های آزادیخواه ایران حک شده ، من بخاطر برگزاری چنین روز افتخار آفرین ، اولتر از همه به خلق های بپا خاسته ایران [که خیزش خونین آنها تار و پود خون آشامان رژیم اسلامی ، و باداران امپریالیست شان را به لرزه درآورده] به رفقای مبارز و گرانقدر فدایی و سایر کمونیست های ایران ؛ همچنان به تمام خواهران و برادران ایرانی خود که در این محفل پرشکوه تشریف آورده اند ، از صمیم قلب تبریک و تهنیت میگویم .

* زنده و پر توان باد مبارزات مردم دلیر و زنجیرشکن ایران ، بر ضد رژیم فاسد جمهوری اسلامی وابسته به امپریالیزم !

* نابود باد امپریالیزم امریکا و مزدورانش، که در افغانستان اشغالی مردم بیدفاع آنرا بطور دسته جمعی بقتل می رسانند !

* زنده باد همبستگی خلقهای سراسر جهان بخاطر برپایی انقلاب سوسیالیستی تا رسیدن به جامعه بدون طبقه کمونیستی !

اعدام ...

جلوه گر در چشمم ، شگردِ رزمِ تصویری
یأس و جنون گردد نا امید ز فکر تسخیرم

کشید ند م در این دخمه ، چیست راه نجاتم
آرزویم رزم است ، زندان نتوان کرد اسیرم

از نیاز رهائی خلق ، چشم جهان بین شد
دژ و دژبان لرزند ، از شرنگ زنجیرم

اندیشم به راه خویش ، بر سهو و خطای خویش
باشد شکنم روزی ، زولانه و زنجیرم

از درد بخود پیچم ، به آزادی انسان اندیشم
نسازد زمین گیرم ، این غل و زنجیرم

تا نشنوند دژخیمان ، از درد فغان من
خفه در گلو سازم ، ناله های شبگیرم

چون سرو بلند قامتم ، ریشه در زمین دارم
 خم نتوان کرد توفانم ، چونکه سخت تعمیرم
 جولان گهی نباشد از برای پروازم
 می پرد ز رخنه های قفس پر تیرم
 ز اعدامم شاد مگرد پای مکوب ، جلاد مزدور
 اعدام ، نام دیگر است بر تداوم تکثیرم «

بعد از پایان مطلب و سروده اعدام ، حاضرین با کف زندهای پر شور و گرم جوشی ، از نگاشته و سروده استقبال نمودند . رحیمه از جایش بلند شده از ابراز احساسات گرم ایرانی های مبارز و وطن پرست تشکر نمود . در پی آن دو تن از رزمندگان فدایی پارچه شعری را همزمان با آواز گیترا و رسای شان دکلمه کردند که با گرمی و کف زدن های ممتد از آن دو استقبال بعمل آمد . به دنبال آن یک خانم ایرانی با آواز بسیار دل انگیز و روح نوازش در حالیکه دسته موزیک وی را همراهی می کرد . سه یا چهار آهنگ را سرآید . سرآینده جوان و خوش آواز شنوندگان را تحت تأثیر صدای دل انگیز و روح نوازش قرار داد . بعداً شماری از هنرمندان موسیقی نواز محلی در پیشاپیش آنان آقای شهروز با آواز گیرایش سرود هایی را به زبان گُردی خواند که با کف زدن های پر شور شنوندگان بدرقه شد . برنامه به ساعت ۱۱ شب پایان یافت .

اینکه نظرات مؤجز افغان های گرانقدر در رابطه با برگزاری چهلمین سالگرد سیاهکل :

نظر رفیق (بشیر نبی)

حضور یافته در تالار

(چپ انقلابی وزندانی سیاسی دردوران جنگ مقاومت علیه تجاوزسوسیال امپریالیزم شوری به افغانستان)

* - « از سالیان دراز بدین سو آثار پر بار چریک های فدایی خلق ایران (از زنده یادان رفیق مسعود احمد زاده ، و امیر پرویز پویان) را خوانده و حماسه مقاومت را با سایر نشرات پخش و تکثیر نموده اکنون منتظرم تا مبارز پر آوازه ایران را از نزدیک ببینم . من خاطره این مراسم را که در بیست سال اقامتم در تورنتو نظیرش را ندیده ام همیشه با خود خواهم داشت » .

نظر آقای عبدال (رسول)

حضور یافته در تالار

(چپ انقلابی و زندانی سیاسی در دوران جنگ مقاومت علیه تجاوز سوسیال امپریالیسم شوروی به افغانستان) .

* - « آثار چریک های فدایی خلق ایران را در کابل خوانده بودم . کتاب حماسه مقاومت اثر مبارز نامور ایران اشرف دهقانی را هم خوانده بودم و بسیار آرزو داشتم وی را از نزدیک ببینم . اکنون خوشحالم که چند لحظه بعد وی را از نزدیک خواهم دید . »

پیام ارسالی : رفیق (احمد پوپل)

[زندانی سیاسی در دوران حکومت کودتا (تره کی - امین)]

« اگر کسی با دیدگاههای چریک های فدایی خلق ایران موافق هم نباشد باید در برابر شهامت ، دلیری و مبارزه شان سر تعظیم فرو آورد . »

پیام ارسالی رفیق (میرویس ودان محمودی)

نویسنده - چپ انقلابی

« سالگرد انقلابی سیاهکل را به تمام انقلابیون و توده های آزادیخواه ایران از صمیم قلب تبریک و تهنیت می گویم . به آنانی که به خاطر رهائی خلق از سلطه شاه دیکتاتور و رژیم جمهوری اسلامی دلیرانه رزمیدند و جان باختند ، درود های پر حرارت می فرستم ، و به یاد بود عملکرد های انقلابی شان سر تعظیم فرو می آرم .

یاد شان گرمی و اندیشه انقلابی شان مشعل رهنمای ما باد ! »

پیام ارسالی رفیق (ناتور رحمانی)

[شاعر ، نویسنده و زندانی سیاسی در دوران جنگ مقاومت علیه تجاوز سوسیال امپریالیسم شوروی به افغانستان]

« من باورمند به جنبش های انقلابی مردم آزادیخواه سراسرجهان ، و مبارزه مقدس شان برای رهایی توده ها از سلطه استبداد ، استعمار و استثمار رژیم های سفاک خودکامه ، برای آنهمه سالاران سربکف حُرمت میگذارم و بخاطر مقاومت شان سر تعظیم فرو میآورم .
درین کارزار سیاسی جایگاه سازمان چریک های فدایی خلق و مبارزات برحق شان بسی رفیع و مشخص است .

تجلیل شکوهمند از جنبش آزادیخواهی سیاهکل آن حرکت انقلابی را ، برای رهنوردان آن مسیر تهنیت میگویم ، و شریفانه ترین درود های خودرا برای شریف ترین مبارز خستگی ناپذیر رفیق اشرف دهقانی تقدیم میدارم ، انوشه باد کاروپیکارشان بخاطر آزادی خلق های ایران . »

